

Se souhlasem paní Terezy Lorencové z Kuřimi - maminky Eddieho , kterému se změnil život z hodiny na hodinu , s Vámi sdílíme :

co vše se může stát?

Příběh, který nenechá chladným nikoho z nás.

Ahoj. Jmenuji se *Eddie* a velmi vás všechny prosím o pomoc, abych se mohl uzdravit. Na tomto světě jsem 4,5 roku. Prožíval jsem moc krásné dětství se *svými rodiči, mladším bráškou a mými kamarády ve školce*. Rád jsem jezdil na kole, chodil rybařit a na houby, měl jsem rád jakýkoliv pohyb a zvířátka. Až do osudného prázdninového dne, kdy začalo mé velké trápení.

Vše se událo **17. srpna**, tomu však již předcházely tři dny, kdy mi nebylo dobře. Dva dny před osudným dnem jsem zvracel. Protože se o mě maminka bála, jela se mnou pro jistotu na pohotovost. Tam nás uklidnili, že se jedná jen o virózu a poslali nás domů. Také nám doporučili, pokud by se mi do druhého dne neudělalo, dobře, abychom jeli přímo na infekční oddělení.

A mně dobře bohužel nebylo, stále jsem zvracel, byl jsem velmi unavený a stěžoval si *mamince* na bolesti hlavy, které mě také moc trápily. Proto se maminka rozhodla vrátit se se mnou zpět do nemocnice. Po mém přijetí lékaři usoudili, že se může jednat o *zánět mozkových blan*. Nevěděl jsem, co to je, jen jsem si moc přál, aby mé trápení už přestalo.

Když se mě lékaři ptali, co mě bolí, byl jsem již tak vysílený, že jsem jim nedokázal odpovědět. Jen jsem v dálce slyšel, že mi budou dělat *lumbální punkci* a odběry na možné virové i bakteriální příčiny. Žádný virus se sice neprokázal, *ale lumbální punkce* nedopadla dobře, proto se lékaři rozhodli udělat mi *CT vyšetření mozku*. Moc jsem se bál co bude dál.

Když vyšetření skončilo, začali ke mě přicházet další a další doktoři. *Maminku* jsem neviděl, jen jsem slyšel sestřičku, jak jí řekla, že můj ošetřující lékař za ní za chvíli přijde.

Výsledky vyšetření byly velmi špatné. Měl jsem masivní krvácení do mozku a krevní sraženinu v hlavní krční tepně. Museli mě okamžitě odvézt na sál, začít operovat a otevřít mi hlavičku, aby se měl otok mozku kam vyklenout, neutlačoval zbytek mozku a nenastala u mě *mozková smrt*. Operace trvala několik hodin. *Moje maminka* se zhroutila a musela být v péči odborníků, aby nabrala sílu na verdikt lékařů. Z operačního sálu přišel pan *neurochirurg* a *mamince* řekl, že operace technicky dopadla dobře,

ale nález je obrovský. Můj mozek byl naplněn krví, proto začal boj o můj život. Každý den jsem dostával malé dávky léku na ředění krve a stále se čekalo, jak na něj budu reagovat. Mé šance na přežití zůstávaly malé.

Přišlo se na příčinu mého onemocnění

Byl tomu více než měsíc a já v nemocnici stále bojoval. Otok mozku začal ustupovat, ale lékaře znepokojovalo, proč mi mizí krevní destičky. Nakonec se příčina našla. Při dalších vyšetření se v mé krvi našly protilátky na *Covid-19*. Prodělal jsem ho prý bezpříznakově, přesto následky *postcovidového syndromu*, který u mě propukl, byly katastrofické. Ale já jsem svůj boj o život nevzdal. Otok se mi nakonec natolik zlepšil, že jsem mohl být probuzený z umělého spánku.

Fotografie: **Eddie po operaci s maminkou**

Jsem moc rád, že se pesimistické výhledy lékařů, že zůstanu zcela nepohyblivý, nenaplnily. Představte si, že jsem se postupně začal částečně hýbat a přetáčet se na bříško. Dokonce jsem se dokázal na svou maminku poprvé usmát, všem se tak vrátila naděje. Podle lékařů mám *pravoustrannou hemiparézu*, má pravá nožička je sice pohyblivá, ale kotník je na tom hůře, má pravá ručička je téměř nepohyblivá. Kvůli tomu, že jsem byl v umělém spánku a dlouho mě hospitalizovali, lékaři říkají, že mé svaly atrofovaly. Proto jsem se nemohl dlouho dobu postavit a nemohl jsem ani chodit, pohyboval jsem se pouze po kolínkách. I když jsem všechno vnímal, nemohl jsem bohužel téměř vůbec mluvit. Dokázal jsem říci pouze ano nebo ne.

Maminka se mnou byla téměř dva měsíce ubytovaná v nemocnici. Chodil za mnou také můj *tatínek* a *mladší bráška Jamie*. Vždycky jsem je moc rád viděl, ale říci jsem jim to nedokázal. Všichni o mě s láskou pečovali a já měl obrovské přání, abych byl zase zdravý, abych mohl říci maminko, tatínku, bráško a mohl chodit, běhat, hrát si a být šťastný jako dříve. Podle lékařů mám to nejhorší za sebou. Dokonce mi mohla být operativně uzavřena hlavička, protože otok mozku mi téměř zmizel. Přesto je přede mnou ještě velký kus práce.

Můj krátký návrat domů

Nakonec jsme měli všichni velikou radost, že jsem byl propuštěný z nemocnice domů. Jsem moc šťastný, že jsem začal pomaličku chodit

a dokonce umím říci 7 slov. Mé přání se tak alespoň částečně splnilo, ale nastaly u mě velké problémy s hlasivkami. Proto jsem si domova, kde jsem byl tak moc rád, bohužel příliš neužil. Musel jsem být opět s maminkou hospitalizován. Má další diagnóza zní oboustranná paréza hlasivek (*obrna hlasivek*). Protože bych mohl ze vteřiny na vteřinu zemřít udušením, musela mi být provedena *tracheostomie*. Jsem tak moc smutný, protože nevím, co vše se mi může ještě stát. Ale přesto všechno jsem velký bojovník a nevzdám se, udělám všechno proto, abych to zvládl a uzdravil se. Až se mi rána po tracheostomii zahojí, dostanu ještě mluvící kanylu a budu propuštěný z nemocnice domů.

Co vše mě následně čeká

Aby se mi zlepšila chůze a nehybnost ručičky, musím pravidelně cvičit a rehabilitovat. Abych se s pomocí mluvící kanyly rozpovídal a uměl říci více slov, musím chodit na *logopedii*. Na zlepšení mé mozkové činnosti mi byla doporučena léčebná metoda - *hyperbarická komora*. Pro celkové zlepšení mého zdravotní stavu musím podstoupit aplikace kmenovými buňkami. Lékaři mi dávají velkou naději, že bych se mohl téměř uzdravit. Dokonce bych mohl být i bez tracheostomie a normálně dýchat. To však obnáší intenzivní celoroční léčbu, kterou není možné uhradit ze zdravotního pojištění. Pro mé rodiče je to velmi těžké. I když již půl roku netvoříme úplnou rodinu, protože *maminka s tatínkem* žijí odděleně, z celého srdce mě milují a mají o mě velký strach. Také je velmi trápí, že nemají dostatek finančních prostředků na mou léčbu, která je a taky bude velmi drahá.

Proto se moji rodiče rozhodli s pomocí **o.p.s. Život dětem** na mou roční léčbu vyhlásit sbírku. Náklady na léčení a zdravotní pomůcky, které

mi vrátí naději na uzdravení, činí v následném roce **3 000 000 Kč**. Společně s mými rodiči a mým bratříčkem Vám budeme **nesmírně vděční za Vaši laskavou pomoc, která mi pomůže uzdravit se, opět bez problémů chodit, mluvit, žít jako dříve a být zase šťastný.**

Prosíme, přispějte jakoukoliv částku na transparentní účet **1117771700/5500** pod **variabilním symbolem 3030**, a do poznámky napište **Eddie**.

Se srdečným poděkováním za pomoc **Eddie, maminka Tereзка, tatínek Tomáš a bratříček Jamie**.

Sbírka pro *Eddieho*

Rodiče *Eddieho* jsou vděční za jakoukoliv pomoc.

Číslo transparentního účtu: 1117771700/5500

IBAN: CZ4155000000001117771700

SWIFT: RZBCCZPP

Variabilní symbol: 3030

Do zprávy pro příjemce napiště: *Eddie*

(Min. částka pro zahraniční platby je 15 EUR nebo 20 USD, kvůli poplatkům bance.)

QR kód:

Všechny dary do sbírky, které Eddiemu zašlete jsou odčitatelná položka od základu daně. Potvrzení o přijetí daru k daňovému odpočtu Vám po vyplnění formuláře <http://www.zivotdetem.cz/formulare/potvrzeni-prijeti-daru/> ráda vystaví **o.p.s. Život dětem.** Sbírka probíhá pod záštitou **o.p.s. Život dětem,** sbírkové povolení Č.J. S-MHMP/988162/2014